

jeg saae udbetalt. Man har jo derhos vel at mærke, paalagt Embedsmændene at sørge for deres Enker. Lad os eksempelvis tage en enkelt Embedsmand for os. Jeg skal tage Begyndelsesgagen for de Embedsmænd, til hvilke jeg hører, Professorene. Den udgjør 1,500 Rd. Det er jo en smuk Sum, synes man. Så, jeg henstiller dog til de Mænd, der leve her i Kjøbenhavn i uafhængige Stillinger og af frie Indtægter, hvad 1,500 Rd. ere for en Mand, der skal leie sig en Bølg, i hvilken han kan have Fred og Ro til at arbejde videnskabeligt, og som maa stæffe sig videnskabelige Apparater og Hjælpemidler. Men dernæst: man siger vel, at han har 1,500 Rd. Så har imidlertid kun 1,500 Rd. — det, som han naturlig skal betale for sin Husfru, og — det, som Kjøbenhavns Commune ansætter ham til i Skat, hvilket, hvis Committen opbræder 2 pCt., er 30 Rd. foruden hvad han betaler i anden Skat. Og nu vil man, at der ogsaa skal fradrages ham 60 Rd., som skulle gaae med til hans egen Pensionering. Dette er for galt, reent sagt, og det er derhos en ganske Maade at gaae frem paa, thi man skjuler derved for sig selv, hvad man gjør. Man lader vel det høiere Gagebeløb staae, men man kommer saa med Afdrag, der ikke træder frem, og Resultatet bliver altsaa dog det samme, at man skaaler en Embedsmand, der ligger Rød, og der tilsidst ikke gjør sig Pligt. O Det er allerede indtalt i den menneftelige Svagheds og alle andreledes — i de fleste Ringe. Stad Tilfældet, at vi Embedsmænd, og det til Behov, hvad der er en Uting og meget Betænkeligt. Her foreligger vel alle Spørgsmaal om Gagerens Størrelse, men jeg tror, at vi burde betale, at man klart og åbent skal sige, om man vil dem tillidsrelle. Men, Professorene, især. Naar jeg altsaa betragter det foreslaaede System fra Statens Side, saa finder jeg Dmsheden og besværlige og uklare Forhold. Betragter jeg det fra Embedsforstyringsanstaltens Side, saa finder jeg der en Undergravelse af dennes Maa, uden at man har betrygget sig med Hensyn til Folgerne af Ophævelsen af væsentlige Bestemmelser i samme. Betragter jeg det endelig fra Embedsmændenes Side,

saa finder jeg, at det ad Omveie sætter Gagerne meget betydeligt ned eller ned sætter Pensionerne, uden at det siges ligefrem. Der har været dem i det andet Thing, der have sagt: Lad Gagerne blive, som de ere, men Pensionerne ere for høie, og vi ville derfor kun udbetale Pensionerne med $\frac{1}{4}$ mindre. Det tror man altsaa, at man kan, idet man siger: Gudbevares! Vi røre ikke ved Pensionsloven, saalænge den ikke er ophævet. Nej, det gjøre vi ikke; vi fastsætte kun i Finantsloven, at Pensionsloven herefter ikke skal følges, men Pensionerne blive $\frac{1}{4}$ mindre. Men det samme opnaaes jo ved nærværende Forslag, kun at hiint andet Forslag var klarere; det kunde man overse, det var meget simpelt og gav en større Betyggelse, forsaavidt som det ikke førte ind paa nye og besværlige Former, som det nærværende Forslag. — Jeg anseer altsaa hele det Parti af Lovforslaget, som omhandler Livrenterne og hvad dermed staaer i Forbindelse, som en reen Udvert, der maa skæres bort. Men jeg gjentager derhos, at, medens jeg erklærer, at Principet om at substituere Livrenter under Statens Control istedetfor Pensionsretten, ikke er tilstrækkelig prøvet, vil jeg dog ikke fordømme selve Principet, netop fordi det ikke foreligger prøvet. Endnu skal jeg til Slutning med Hensyn til dette Afsnit af Lovforslaget tilføie, at det er aldeles klart, at det selv i det andet Thing ikke tilsidst har været nogen Diltv til dette System tilføede. Ved 3die Behandling af Lovforslaget der var der nemlig 35 Stemmer for at lade hele denne Række af Paragraffer gaae ud og kun 23 Stemmer for at opretholde dem, og — istønde jeg ikke skal omtale, hvad der kan have været Motiverne til det andet Thing — saa tør jeg vel sige, at det dog var ganske naturligt, at man ikke, naar man desuden paa mange Maader saae, at der Intet kunde komme ud af Lovforslaget, ved 3die Behandling vilde udslætte, hvad der engang stod deri. At man ikke til 3die Behandling i det andet Thing leverede nogen alvorlig Kamp om Systemet, saa at man kan sige, at det er seiret af dem, der vilde opretholde samme, efterat en saadan Kamp derom var ført, det vil man kunne see, naar man vil undersøge Forholdet